

Forslag

til

Lov om ændring i lov om handel med foder- og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler.

Fremsat den 1. december 1960 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

I afsnit I i lov nr. 135/1939 af 13. april 1938 om handel med foder- og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler indsættes som §§ 5a og 5b:

„§ 5a. Landbrugsministeren kan efter forhandling med indenrigsministeren fastsætte nærmere bestemmelser om erhvervsmæssig tilsætning af lægemidler til foderstoffer og blandinger heraf og salg af således opblandede lægemidler, herunder bestemmelser om, hvilke lægemidler der må anvendes til sådan tilsætning, og i hvilket blandingforhold tilsætningen må foretages.

Stk. 2. Al anden erhvervsmæssig tilsætning af lægemidler til foderstoffer og blandinger heraf end fastsat i medfør af stk. 1 er forbudt.

§ 5b. Enhver, der tilvirker eller importerer de i § 1, stk. 1, omhandlede foderstoffer og blandinger heraf, skal forud anmelde sådan virksomhed til statens foderstofkontrol.“

§ 2.

I § 16, stk. 1, i samme lov tilføjes efter 2. punktum:

„For så vidt angår konstatering af rigtigheden af de ved salg af lægemidler til foderbrug påbudte oplysninger skal prøve indsendes til undersøgelse på et eller flere af landbrugsministeren dertil antagne laboratorier.“

§ 3.

Ved denne lovs ikrafttræden ophæves lov nr. 161 af 24. maj 1955 om tillæg til lov om handel med foder- og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge § 1 i lov nr. 161 af 24. maj 1955 om tillæg til lov om handel med foder- og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler kan landbrugsministeren efter forhandling med indenrigsministeren fastsætte nærmere bestemmelser om erhvervsmæssig tilsætning af lægemidler til foderstoffer og om salg af således opblandede lægemidler, herunder bestemmelser om, hvilke lægemidler der må anvendes til sådan tilsætning, samt i hvilket enkelt bærestof og i hvilket blandingforhold tilsætningen må foretages. Erhvervsmæssig tilsætning af lægemidler til foderblandinger er derimod forbudt, idet dog ministeren på nærmere af ham fastsatte betingelser kan meddele tilladelse hertil for så vidt angår modermælkerstatninger til opdræt af husdyr.

Som følge af forbudet mod erhvervsmæssig tilsætning af lægemidler til foderblandinger må den husdyrrejer, der ønsker at fodre sine husdyr med en foderblanding med indhold af lægemidler, selv tilsætte foderblandingen et opblandet lægemiddel. Sådan tilsætning foretages bl. a. i udstrakt grad af producenter af slagtekyllinger, da det har vist sig, at tilsætning af lægemidler til kyllingernes foder i væsentlig grad nedsætter foderforbruget og dermed produktionsomkostningerne.

Det er imidlertid af landbrugsrådet, landsudvalget for fjerkræavlen og de samvirkende danske andelsfjerkræslagterier over for landbrugsministeriet blevet gjort gældende, at denne ordning er uhensigtsmæssig, da det er umuligt for de enkelte producenter

med tilstrækkelig nøjagtighed at opblande lægemidler i foderblandinger. Resultatet heraf bliver, at nogle af dyrene får for meget af lægemidlet, medens andre får for lidt, hvilket kan medføre fordyrende uheld i produktionen. Det bemærkes herved, at antibiotika kun skal forekomme i en mængde af 5-10 g og de coccidiosehæmmende stoffer kun i en mængde af 50-125 g pr. ton af den færdige foderblanding, og at en nøjagtig fordeling i foderblandinger af disse små mængder lægemidler kun kan foretages i sådanne blandingsanlæg, som i almindelighed kun findes i foderstoffabrikkerne.

Det er over for landbrugsministeriet oplyst, at det vil være forbundet med visse praktiske vanskeligheder at føre kontrol med indholdet af fornævnte små mængder antibiotika i færdige foderblandinger, da bestemmelsen af indholdet af antibiotika i sådanne blandinger er behæftet med betydelig usikkerhed, hvorimod det ikke skulle være særlig vanskeligt at føre kontrol med indholdet af coccidiosehæmmende stoffer i foderblandinger.

Statens husdyrbrugsudvalg har udtalt, at udvalget ikke skal modsætte sig, at der gives adgang til iblanding af antibiotika og coccidiosehæmmende stoffer i foderblandinger, der tilvirkes til salg.

Ifølge § 2, stk. 1, i loven af 24. maj 1955 må de i lovens § 1 omhandlede opblandede lægemidler kun sælges i pakninger, der er godkendt af landbrugsministeren, og salg i løs vægt må ikke finde sted.

En tilsvarende bestemmelse om godkendelse af alle pakninger med foderblandinger, der indeholder lægemidler, anses ikke for hensigtsmæssig, og da langt det største salg af opblandede lægemidler vil ske i form af sådanne foderblandinger, foreslås

det at ophæve nævnte bestemmelse. Det bemærkes herved, at landbrugsministeren i medfør af den i § 1 indeholdte bemyndigelse vil kunne fastsætte, at salg i løs vægt ikke må finde sted, samt hvilke oplysninger fabrikanten (importøren) skal give på emballagen om de opblandede lægemidler.

Medens tilvirkning af opblandede lægemidler nu sker i forholdsvis få større virksomheder, må det antages, at antallet af virksomheder, der vil fremstille (importere) foderblandinger med indhold af lægemidler vil komme op på flere hundrede. På baggrund heraf vil det ikke være hensigtsmæssigt at opretholde den i § 2, stk. 2, i loven af 24. maj 1955 indeholdte bestemmelse om, at tilvirkning til salg af de i lovens § 2, stk. 1, nævnte pakninger kun må finde sted i dertil af landbrugsministeren på nærmere betingelser autoriserede virksomheder. Det vil være tilstrækkeligt, at det som foreslået pålægges virksomhederne at foretage anmeldelse til statens foderstoffkontrol.

Den i § 2 foreslåede bestemmelse er enslydende med § 3 i loven af 24. maj 1955.

Om de sundhedsmæssige problemer i forbindelse med anvendelsen af lægemidler i foderstoffer henvises til den som bilag 1 optrykte skrivelse af 2. maj 1960 fra sundhedsstyrelsen, idet bemærkes, at de opblandede lægemidler, som det efter den nugældende ordning er tilladt at tilvirke og sælge til foderbrug, sælges opblandet i et bærestof i en stærkere koncentration end den, der bliver tale om, når lægemidlerne opblandes i en foderblanding.

Det kan oplyses, at der fornylig i Norge er givet lovregler om erhvervsmæssig tilsætning af lægemidler til foderblandinger.

Bilag 1.

Sundhedsstyrelsen har *med betænkelighed* set på den stigende anvendelse af lægemidler opblandet i foderstoffer, og man har, som det vil være ministerierne bekendt, søgt at medvirke til en regulering af forholdene, bl. a. ved de af sundhedsstyrelsen givne råd i forbindelse med udformningen af lov nr. 161 af 24. maj 1955 om tillæg til lov om handel med foder- og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler og de i henhold hertil udstedte bekendtgørelser.

Sundhedsstyrelsen ønsker at fremhæve, at der ved tilførsel af lægemidler gennem foderet vil kunne foreligge mulighed for, at lægemidlerne vil være til stede i kødet eller mælken, eventuelt i restkoncentrationer, som i givet fald vil kunne være skadelige for konsumenterne. *Sundhedsstyrelsen forudsætter derfor, at nærværende lovforslag ikke betyder nogen ændring i den hidtidige praksis*, hvorefter sundhedsstyrelsen skal høres med henblik på de sundhedsmæssige konsekvenser for konsumenterne, forinden landbrugsministeren giver tilladelse til forhandling af foder iblandet receptpligtige lægemidler.

Sundhedsstyrelsen ønsker yderligere at fremhæve, at den i nærværende lovforslags § 2 omhandlede kontrol af rigtigheden af de ved salg af lægemidler til foderbrug påbudte undersøgelser på et eller flere af landbrugsministeren dertil antagne laboratorier kun kan tillægges betydning med hensyn til at sikre levnedsmiddelproducenternes køb af tilfredsstillende varer.

Sundhedsstyrelsen må imidlertid bestemt hævde, at den nuværende tilstand, hvor kontrollen med restkoncentrationer i fal-

budte levnedsmidler, navnlig kød, fjerkræ, mælk, smør og æg, er utilfredsstillende, *ikke sikrer konsumenterne* mod forekomsten af skadelige restkoncentrationer i de falbudte levnedsmidler. Den nuværende tilstand og en videre udvikling på dette område gør en effektiv levnedsmiddelkontrol her i landet tvingende nødvendig og må være en absolut forudsætning for, at den nuværende anvendelse af receptpligtige lægemidler — og i den forbindelse kan i øvrigt også nævnes anvendelsen af skadedyrs- og ukrudtsbekæmpelsesmidler — i landbrug, gartneri og fiskerivirksomheder fortsat kan forsvares, når befolkningens sundhedsmæssige tarv skal varetages.

Endelig ønsker sundhedsstyrelsen at fremhæve, at visse receptpligtige lægemidler, og her tænkes først og fremmest på penicillin, har en udtalt evne til at fremkalde *overfølsomhed* hos mennesker. Overfølsomme mennesker, der på grund af sygdom skal behandles med penicillin, vil, når sådan behandling gennemføres, uden at deres overfølsomhedstilstand er erkendt, kunne reagere med voldsomme symptomer, og ikke få dødsfald, også her i landet, er beskrevet. Også af denne grund må sundhedsstyrelsen mene, at *tilladelse til tilsætning af receptpligtige lægemidler til foderstoffer i hvert enkelt tilfælde kræver nøje overvejelse*, også ud fra sundhedsmæssige hensyn, og en kontrol med, hvilke mængder og gennem hvilke levnedsmidler befolkningen påføres sådanne lægemidler, er den nødvendige forudsætning for, at sundhedsstyrelsen kan anbefale forslaget.

Sundhedsstyrelsen, den 2. maj 1960.

P. d. v.

Erik Uhl.